TiLa II Analyzing words in a text file

Anni Järvenpää 014338836

20.joulukuuta $2015\,$

1 Johdanto

Tavoitteena on laskea tiedostossa olevien sanojen toistokertojen määrä. Tällaisia niinkutsuttuja frekvenssilistoja käytetään paljon kielitieteessä ja erityisesti korpuslingvistiikassa. Niistä on hyötyä muun muassa tekstiä koskevien hypoteesien muodostamisessa sekä tehtyjen oletusten tarkastamisessa. [2]

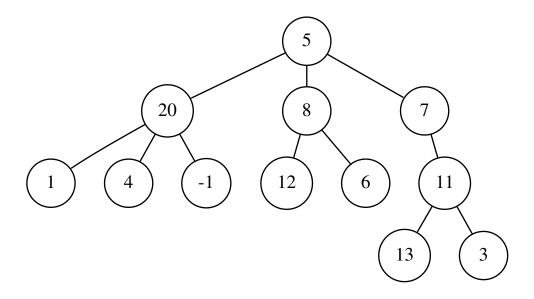
Lisäksi eri teksteistä saatuja frekvenssilistoja voidaan vertailla toisiinsa ja tutkia näin tekstien eroja. Frekvenssilistoihin voidaan myös käyttää erilaisia tilastollisia analyysimenetelmiä. Frekvenssilistojen on muun muassa havaittu usein noudattavan Zipfin lakia, jonka mukaan sanan esiintymismäärä korpuksessa on kääntäen verrannollinen sen järjestyslukuun esiintymismäärän mukaan järjestetyssä frekvenssilistassa. [2, 3]

2 Menetelmät

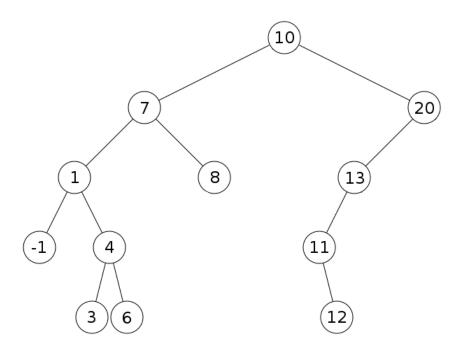
Sanojen laskemisessa hyödynnetään binäärihakupuuta. Puu on solmuista koostuva tietorakenne, jossa jokaiseen solmuun voidaan tallentaa tietoa ja jokaisella solmulla on 1 tai 0 vanhempaa sekä n lasta missä $n \in \mathbb{N}_0$. Puu voidaan esittää yhtenäisenä verkkona, joissa jokaisesta solmusta on kaari jokaiseen lapseensa. [1]

Puussa on aina tasan yksi solmu, jolla ei ole vanhempaa ja tätä solmua kutsutaan juureksi. Solmuja, joilla ei ole yhtään lasta kutsutaan lehdiksi. Solmun korkeus on kaarien määrä pisimmällä polulla solmusta lehteen. Usein puhutaan myös puun korkeudesta, jolla tarkoitetaan puun juurisolmun korkeutta. Esimerkiksi kuvassa 1 on esitettynä puu, jonka solmuihin on tallennettu kokonaislukuja. [1]

Binäärihakupuussa jokaisella solmulla on 0, 1 tai 2 lasta ja kunkin solmun vasemmasta lapsesta lähtevässä alipuussa on vain arvoltaan solmun arvoa pienempiä arvoja ja oikeassa lapsessa lähtevässä alipuussa vain solmun arvoa suurempia arvoja. Näin etsittäessä tiettyä solmua voidaan kunkin solmun kohdalla sulkea pois toinen solmun lapsista, jolloin joudutaan tutkimaan korkeintaan puun korkeuden verran solmuja. Eräs binäärihakupuu on esitetty kuvassa 2. [1]

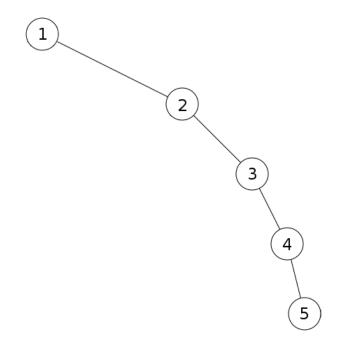

Kuva 1: Esimerkki puusta, johon on tallennettu kokonaislukuja. Puun juurisolmun arvo on 5 ja lehtisolmuissa on arvot 1, 4, -1, 12, 6, 13 ja 3 sekä sen korkeus 3 (kaaret $5 \rightarrow 7$, $7 \rightarrow 11$ ja $11 \rightarrow 13$ tai $11 \rightarrow 3$)

Kuva 2: Kuvan 1 solmut järjestettynä eräällä mahdollisella tavalla binäärihakupuuhun.

Binäärihakupuussa solmun etsimisen aikavaativuus on $\mathcal{O}(h)$, missä h on puun korkeus. Esimerkiksi kuvassa 3 esitetyssä binäärihakupuussa solmuun 5 kulkeminen edellyttää kaikkien solmujen läpikäyntiä, eli tässä tapauksessa binääripuu ei ole linkitettyä listaa parempi tietorakenne. Mikäli tälläistä tasapainottamatonta binääripuuta käyttäisi tekstiin, jonka sanat ovat valmiiksi aakkosjärjestyksessä (esimerkiksi sanakirjan hakemisto), syntyisi samantyyppinen puu kuin kuvassa 3, jolloin puuhun lisäämisen ja sieltä hakemi-

Kuva 3: Hyvin epätasapainoinen binäärihakupuu.

sen aikavaativuus olisi $\mathcal{O}(n)$ missä n on puun solmujen määrä. [1]

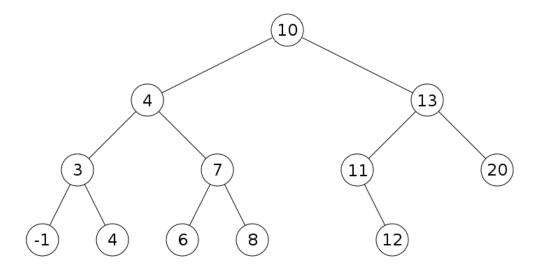
Siksi binäärihakupuu kannattaakin pyrkiä pitämään jollain tavalla tasapainossa siten, että puun tasapainottamiseen kuluva aika on pienempi kuin siitä saatava hyöty muiden operaatioiden aikavaativuuksissa. Vaihtoehtoisia toteutuksia on useita, muun muassa splay-puut, punamustat puut sekä AVL-puut. Tässä työssä käytetään AVL-puuta. [1]

AVL-puun katsotaan olevan tasapainossa jos minkään solmun oikean ja vasemman lapsen korkeuksien ero ei ole suurempi kuin yksi. Mikäli solmun lisääminen tai poistaminen johtaa epätasapainon syntymiseen, se korjataan erilaisilla kierroilla. Kuvassa 4 on nähtävillä eräs mahdollinen tapa järjestää kuvan 2 solmut siten, että puu täyttää AVL-puun tasapainoehdon. [1]

3 Toteutus

Sanalaskuria varten toteutin AVL-puun ja tiedostonluvun omina moduuleinaan sekä näitä käyttävän pääohjelman. AVL-puu koostuu solmuista, joista kukin tallentaa korkeintaan 50 merkkiä pitän sanan sekä sanojen esiintymismäärän. Lisäksi solmuun on tallennettu pointteri sen vanhempaan sekä oikeaan ja vasempaan lapseen. Mikäli lasta tai vanhempaa ei ole, on pointteri NULL.

Lisäksi toteutin funktiot tietyn sanan sisältävän solmun etsimiseksi puusta, solmun korkeuden laskemiseksi sekä solmujen lisäämiseksi puuhun. Näitä varten tarvitsin myös puun

Kuva 4: AVL-puu

tasapainottavan funktion sekä sen käyttämät kierrot. Sanalaskurissa solmujen poistaminen on tarpeetonta, joten en toteuttanut sitä puuhun.

Tulosten näyttämiseksi solmulla on myös aliohjelma, joka tulostaa solmuun tallennetun sanan sekä sen lukumäärät. Koko puun tulostamiseksi kirjoitin lisäksi aliohjelman, joka kutsuu edellistä aliohjelmaa kaikille solmusta lähtevän alipuun solmuille, jolloin kaikki puun sanat saadaan tulostettua. Kun solmut tulostetaan sisäjärjestyksessä (ensin vasen lapsi rekursiivisesti, sitten solmu itse, viimeiseksi oikea lapsi rekursiivisesti), tulostuvat solmut aakkosjärjestyksessä.

Tiedostonlukumoduuli lukee avattua tiedostoa rivi (maksimipituus 10 000 merkkiä, pidempiä rivejä sisältäviä tiedostojen kohdalla ohjelman toimintaa ei ole spesifioitu) kerrallaan ja palauttaa aina funktiota lue_sana() kutsuttaessa seuraavan sanan tiedostossa. Mikäli rivi loppuu, katsotaan myös sanan loppuvan ja lukeminen aloitetaan seuraavan sanan kohdalla seuraavalta riviltä. Sanoiksi katsotaan yhtenäiset korkeintaan 50 merkin mittaiset merkkijonot, jotka voivat sisältää isoja tai pieniä kirjaimia a-z, numeroita 0-9 ja väliviivoja (-). Kaikkien muiden merkkien katsotaan olevan sanaerottimia eikä niitä käsitellä mitenkään. Ennen sanan palauttamista sen isot kirjaimet muutetaan pieniksi. Mikäli tiedosto on tyhjä tai luettu loppuun, lue_sana() palauttaa tyhjän merkkijonon.

Luettavan tiedoston voi asettaa tai sitä voi vaihtaa avaa(pituus, tiedostonimi)-funktiolla, joka sulkee vanhan tiedoston mikäli sellainen on auki ja avaa sen jälkeen uuden tiedoston käyttäen polkuna annettua tiedostonimeä. Funktio palauttaa true mikäli tiedoston avaaminen onnistuu ja false mikäli ei onnistu. Jälkimmäisessä tapauksessa ohjel-

ma tulostaa myös virheviestin, joka kertoo, mikä iostatin arvo oli. Samalla funktiolla voi myös siirtää lukukohdan takaisin tiedoston alkuun avaamalla jo auki olevan tiedoston uudelleen.

Pääohjelma sanalaskuri ottaa komentoriviargumenttina polun tutkittavaan tiedostoon ja yrittää avata kyseisen tiedoston. Mikäli argumentteja ei ole, ohjelma tulostaa virheviestin ja suoritus lopetataan. Myös tiedoston avaamisen epäonnistuessa ohjelman suoritus pysäytetään. Onnistuneen tiedoston avaamisen jälkeen luetaan tiedoston ensimmäinen sana AVL-puun juureksi. Mikäli tämä sana on tyhjä, tiedetään tiedoston olevan tyhjä. Jos taas sana ei ole tyhjä, luetaan uusia sanoja ja lisätään niitä puuhun, kunnes lue_sana()-funktio palauttaa tyhjän sanan, minkä jälkeen kutsutaan AVL-puun aliohjelmaa, joka tulostaa puun.

Ohjelman kääntämiseksi kirjoitin makefilen, jolloin ohjelma voidaan kääntää yksinkertaisesti komennolla make ja tämän jälkeen ajaa muotoa ./bin/sanalaskuri path/to/file.txt olevalla komennolla, missä path/to/file.txt on korvattu halutulla tiedostolla.

4 Tulokset

Testasin ohjelman toimivuutta erilaisilla englanninkielisillä tekstikatkelmilla, muun muassa lähteestä http://www.blindtextgenerator.com/lorem-ipsum otetulla 2200 sanan mittaisella Kafka-katkelmalla jaettuna kuuteen kappaleeseen. Tähän käytetty kafka.txt löytyy run-hakemistosta. Osa outputista on esitetty listingissä 1. Annoin saman tekstin myös internetissä olevalle vastaavalle ohjelmalle (http://www.online-utility.org/text/analyzer.jsp), jonka tulokset ovat yhteneviä oman ohjelmani tulosten kanssa. On kuitenkin huomattava, että ohjelmat laskevat sanat hieman eri tavalla, sillä minun ohjelmani katsoo esimerkiksi heittomerkin katkaisevan sanan, jolloin omassa outputissani on erikseen esimerkiksi sanat "wouldn"ja "t".

Ohjelman aika- ja tilavaativuutta tarkasteltaessa merkittäviä ovat tiedostonluvun, puuhun lisäämisen ja puun tulostamisen aikavaativuudet. Tiedostoa luettaessa luetaan kukin rivi kerran muistiin ja tämän jälkeen muistiin luettu rivi käydään läpi kerran, eli kokonaisaikavaativuus on $\mathcal{O}(n)$ missä n on tiedoston sanojen määrä. Näin voidaan sanoa, koska sanan pituudella on eksplisiittinen yläraja (50 merkkiä), jolloin $\mathcal{O}(m) = \mathcal{O}(n)$ missä m on tiedoston merkkimäärä.

Solmun lisääminen AVL-puuhun on huonoimmassa tapauksessa (mikään sana ei esiinny tiedostossa kahdesti, jolloin puuhun tulee yhtä monta solmua kuin tiedostossa on sanoja) aikavaativuudeltaan $\mathcal{O}(\log n)$. Puuta tulostettaessa käydään läpi jokainen solmu, jolloin

Listing 1: Output, kun sanalaskurille annetaan tiedosto run/kafka.txt

55 3 able 13 about 3 above 2 accept 2 accuse 2 after 4 ago alarm 4 all 14 3 although 2 window 19 with woke 2 workshy 2 worries 18 would 2 wouldn 2 wrong 4 years 2 yes 2 yet 8 you 6 your

aikavaativuus on pahimmassa tapauksessa $\mathcal{O}(n)$. Nämä operaatiot suoritetaan peräkkäin, jolloin koko ohjelman aikavaativuus on $\mathcal{O}(n)$. [1]

Tiedostonluku on vakiotilainen operaatio, sillä tiedostosta on muistissa korkeintaan 10 000 merkin osio. Puun tilavaativuus puolestaan on pahimmassa tapauksessa $\mathcal{O}(n)$. Näin ollen ohjelman tilavaativuus on $\mathcal{O}(n)$.

5 Johtopäätökset

Toteutuksen suurin heikkous on, että yli 10 000 merkin rivit ja 50 merkin sanat katkaistaan, mistä aiheutuu virhettä tuloksiin, mikäli tälläisiä esiintyy tekstissä. Nämä eivät kuitenkaan ole luonnollisissa kielissä tyypillisiä, joten yleensä tästä ei aiheudu ongelmia. Nämä maksimipituuksia edustavat vakiot on tällä hetkellä kovakoodattu taikalukuina, ja olisi hieman elegantimpaa laittaa ne vain yhteen paikkaan muuttujina, jolloin ohjelman muuttaminen olisi helpompaa ja luettavuus paranisi hieman.

Lisäksi solmun poistamista AVL-puusta ei ole toteutettu. Kun puuta käytetään ainoastaan sanojen laskemiseen, ei tästä ole haittaa, sillä teksti ei voi sisältää "negatiivisia sanoja", mutta mikäli samaa moduulia halutaan käyttää johonkin muuhun, pitää poisto-

operaatio todennäköisesti toteuttaa. $\,$

Viitteet

- [1] Thomas H. Cormen. Introduction to algorithms. MIT Press, Cambridge (MA), 2001.
- [2] Hanna Tuomisto. Xterm-korpuskyselykielen kehittäminen ja korpuskyselykielten vertailu. https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/83713/gradu06022.pdf?sequence=1. Luettu 20.12.2015.
- [3] Wikipedia. Zipf's law Wikipedia, the free encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Zipf's_law, 2015. Luettu 20.12.2015.